

Skatteministeriet
Den

J.nr. 2004-311-0070

Til
Folketingets Skatteudvalg

L 148 - Forslag til Lov om ændring af forskellige skattelove (Forenkling af reglerne om begrænset skattepligt m.v. og anpartsreglerne).

Hermed fremsendes i 5 eksemplarer svar på spørgsmål nr. 1 - 12 af 20. april 2005.

Kristian Jensen

/ Hardy Pedersen

Spørgsmål 1: Vil ministeren udarbejde en gennemgang af de reelle forskelle mellem lovforslagets regler om omfanget af begrænset skattepligt og reglerne for begrænset skattepligt i dag, det vil sige en oversigt over hvilke tilfælde, der inddrages under begrænset skattepligt, og hvilke tilfælde, der ophører med at være omfattet af begrænset skattepligt?

Svar: Med lovforslaget sker der ikke nogen ændring i den begrænsede skattepligt i forhold til gældende regler, bortset fra følgende 4 ændringer:

Stramminger	Lempelser
1) Alle former for personalegoder, der er skattepligtige for en fuldt skattepligtig person, bliver nu også skattepligtige for en begrænset skattepligtig person. 2) Den begrænsede skattepligt udvides til også at omfatte sygedagpenge m.v. til selvstændigt erhvervsdrivende med fast driftssted i Danmark. 3) Den begrænsede skattepligt udvides til også at omfatte SP-udbetalinger, visse udbetalinger fra ATP og udbetaling af førtidspension til førtidspensionister, der modtog førtidspension før 1/1 2003.	1) Den begrænsede skattepligt af renteindtægter ophæves for fysiske personer, der har været fuldt skattepligtige til Danmark i en eller flere perioder på i alt mindst 7 år inden for de seneste 10 år før ophøret af den fulde skattepligt.

Spørgsmål 2: Vil ministeren udarbejde en sammenligning af nærværende lovforslag og lovforslag nr. L 61 af 24. oktober 2001, herunder oplyse de områder, hvor der i L 61 blev skabt hjemmel til begrænset skattepligt, men som ikke er med i nærværende lovforslag? Ministeren bedes i den forbindelse begrunde de tilfælde, hvor der er begrænset skattepligt efter L 61, men hvor dette ikke er omfattet af nærværende lovforslag.

Svar: Nedenstående oversigt viser de områder, hvor der med dette lovforslag sker indholdsmæssige ændringer i den begrænsede skattepligt for fysiske personer i forhold til L 61 af 24. oktober 2001. Der er set bort fra indholdsmæssige forskelle, der skyldes allerede gennemførte ændringer i den begrænsede skattepligt for fysiske personer i perioden mellem fremsættelsen af de to lovforslag.

L 148	L 61
<p>1) En positiv opremsning af de begrænsede skattepligtige stipendier og uddannelsesydelser.</p> <p>2) En positiv opremsning af andre offentlige ydelser end de nævnte, der er begrænset skattepligtige.</p> <p>3) Den begrænsede skattepligt af renteindtægter ophæves for fysiske personer, der har været fuldt skattepligtige til Danmark i en eller flere perioder på i alt mindst 7 år inden for de seneste 10 år før ophøret af den fulde skattepligt.</p> <p>4) Den begrænsede skattepligt udvides til også at omfatte sygedagpenge m.v. til selvstændigt erhvervsdrivende med fast driftssted i Danmark.</p>	<p>1) Indeholdt en bestemmelse, der generelt gjorde stipendier efter lov om statens uddannelsesstøtte og andre uddannelsesydelser begrænset skattepligtige.</p> <p>2) Indeholdt en opsamlingsbestemmelse, der generelt gjorde andre ydelser end de nævnte, begrænset skattepligtige, hvis de var skattepligtige for en fuldt skattepligtig person, og hvis midlerne blev udbetalt i henhold til en ordning, hvor midlerne var tilvejebragt af den danske stat, en amtskommune, en kommune, en lokal myndighed eller en offentlig institution.</p> <p>3) Bevarede den begrænsede skattepligt af renteindtægter for fysiske personer, der har været fuldt skattepligtige til Danmark i en eller flere perioder på i alt mindst 7 år inden for de seneste 10 år før ophøret af den fulde skattepligt.</p> <p>4) Indeholdt ikke en tilsvarende bestemmelse, da man efter dagældende ret anså sygedagpenge for at indgå i overskuddet fra selvstændig erhvervsvirksomhed, hvilket gjorde sådanne dagpenge begrænset skattepligtige. Rets tilstanden blev ændret med Østre Landsrets dom fra 2003.</p>

For så vidt angår 1) stipendier efter lov om statens uddannelsesstøtte og uddannelsesydelser samt 2) andre offentlige ydelser, er den begrænsede skattepligt efter dette forslag begrænset til en positivliste i forhold til L 61, der gjorde alle indkomster, der tilhører disse indkomstgrupper begrænset skattepligtige i det omfang, de ville have været skattepligtige for en fuldt skattepligtig fysisk person. En generel skattepligtsbestemmelse for stipendier efter lov om statens uddannelsesstøtte og andre uddannelsesydelser,

der er skattepligtige for en fuldt skattepligtig person, ville medføre en udvidelse af den begrænsede skattepligt for visse stipendier/uddannelsesydelser f.eks. private stipendier, visse offentlige stipendier, herunder stipendier fra statens medicinske Forskningsråd og stipendier til udenlandske trainees. På tilsvarende måde medfører en generel opsamlingsbestemmelse for andre offentlige ydelser end de nævnte også en risiko for, at der sker en udvidelse af den begrænsede skattepligt. Ved den nuværende model opnås således en større kontrol med, hvilke andre offentlige ydelser og stipendier og uddannelsesydelser, der gøres begrænset skattepligtige.

Herudover bibeholdt L 61 den begrænsede skattepligt for renter til personer, der har været fuldt skattepligtige til Danmark i mindst 7 år inden for de seneste 10 år før ophøret af den fulde skattepligt. Det skal i den forbindelse nævnes, at dette blev kritiseret ved den eksterne høring, hvor det bl.a. blev understreget, at man nemt kunne undgå dansk beskatning ved at flytte opsparingen til udlandet, og det reelt kun var fraflyttere uden kendskab til reglerne, der kom til at betale skat til Danmark efter disse regler. Kommentaren fra den daværende skatteminister var i den forbindelse, at reglen burde tages op til fornyet overvejelse, hvis opsparingsdirektivet, der sikrer fuld beskatning af opsparingen i bopælslandet, blev vedtaget. Opsparingsdirektivet blev vedtaget i 2003.

Jeg henviser herudover til min besvarelse af spørgsmål 6.

Spørgsmål 3: Ministeren anmodes om at oplyse, hvornår følgende huller, der angives at blive lukket med lovforslaget opstår:

- Alle former for skattepligtige personalegoder.
- Sygedagpenge o.l. for selvstændige med fast driftssted.
- Udbetalingerne af SP pensionsopsparingen.

Hvad er årsagen til, at de pågældende huller ikke er blevet lukket før?

Svar:

Personalegoder:

Efter gældende regler er en almindelig lønmodtager, der bor i udlandet og arbejder i Danmark, kun skattepligtig af sin løn i penge, fri kost og logi samt løn udbetalt i form af aktier. En almindelig lønmodtager, der bor i udlandet og arbejder i Danmark, vil således kunne omgå den danske skattepligt af lønindtægten, ved at få en del af sin løn udbetalt i form af ellers skattepligtige personalegoder som f.eks. fri telefon, fri båd, frit sommerhus m.v. Lovforslaget lukker denne omgåelsesmulighed.

Der er ikke en entydig definition af et skattehul, men i takt med, at det er blevet mere udbredt, at personalegoder indgår i lønningsformen, kan der i dag være et større incitament til som begrænset skattepligtig at omgå skattereglerne ved at få dele af lønnen ud-

betalt som personalegoder i stedet for som kontantløn. Denne omgåelsesmulighed foreslås derfor nu fjernet, således at begrænset skattepligtige personer på dette område lige-stilles med fuldt skattepligtige personer.

Sygedagpenge:

Efter gældende ret vil en person, der bor i udlandet og f.eks. ejer en frisørsalon i Danmark være skattepligtig til Danmark af overskuddet fra denne virksomhed. Personen vil som hovedregel være omfattet af dansk social sikringslovgivning og vil derfor også ved sygdom have ret til sygedagpenge fra Danmark. Efter gældende regler vil denne person ikke være skattepligtig til Danmark af dagpengene. Personen kan således modtage dagpenge fra Danmark uden at skulle betale skat til Danmark heraf.

Lovforslaget lukker dette hul i lovgivningen, så en person, der bor i udlandet, driver virksomhed i Danmark og f.eks. modtager danske sygedagpenge, bliver beskattet i Danmark af denne indkomst. Tilsvarende bliver en dansker med egen virksomhed i Danmark naturligvis også beskattet her i landet af sygedagpengene. Ligesom en udenlandsk bosat lønmodtager, der arbejder i Danmark og modtager danske sygedagpenge, også skal betale skat til Danmark af denne indkomst.

Den gældende retstilstand er en konsekvens af Østre Landsrets dom af 24. september 2003, hvor domstolen fandt, at sygedagpenge udbetalt til en selvstændig erhvervsdrivende, som anvendte virksomhedsordningen, ikke skulle indgå i beregningsgrundlaget for arbejdsmarkedsbidrag.

Skatteministeriet har vurderet, at dommen medfører, at sygedagpenge og andre lignende overførselsindkomster ikke længere skal anses for indtægter ved selvstændig erhvervsvirksomhed. Denne fortolkning blev offentliggjort ved genoptagelsescirculæret af 5. oktober 2004 (TSS-cirkulære 2004-23) og har desuden den afledte konsekvens, at sygedagpenge til en selvstændigt erhvervsdrivende med fast driftssted i Danmark og bopæl i udlandet ikke længere er begrænset skattepligtigt til Danmark. Hullet er kort tid herefter foreslået lukket ved dette lovforslag.

Udbetaling af Særlig Pensionsopsparing:

Ved lov nr. 421 af 10. juni 2003 flyttede bestemmelsen om udbetalinger fra særlig pensionsopsparing fra § 17 i til § 17 j i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension. Der blev i den forbindelse ikke foretaget en konsekvensrettelse fra § 17 i til § 17 j i kildeskattebekendtgørelsen, hvilket medfører, at Danmark ikke kan beskatte en person, der bor i udlandet og får udbetalt Særlig Pensionsopsparing fra Danmark.

Med forslaget lukkes hullet, ved at udbetalinger fra den særlige pensionsopsparing ikke længere er gjort begrænset skattepligtig ved en henvisning til § 17 j lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, men i stedet ved en generel bestemmelse, hvorefter udbetaling fra pensionsopsparing eller pension og andre sociale ydelser udbetalt i henhold til lovgivningen som ville være skattepligtig for en person omfattet af § 1.

Skatteministeriet er først i forbindelse med udarbejdelsen af dette lovforslag blevet opmærksom på dette hul, der nu foreslås lukket.

Spørgsmål 4: Ministeren anmodes om nærmere at forklare, hvad der er indholdet af følgende del af de almindelige bemærkninger: ”Efter gældende regler nævnes flere af de skattepligtige indkomsttyper specifikt ved navn og lov- og paragrafhensvisning. Ved at samle indkomstarterne i overordnede skattepligtige grupper undgås det, at der skal lovgives, hver gang reglerne for en af de pågældende indkomstarter flytter fra én lovbestemmelse til en anden, får en ny betegnelse eller lignende. For så vidt angår stipendier og uddannelsesydelser har det ikke været muligt at samle disse indkomster i en overordnet gruppe, uden at der herved ville ske en udvidelse af den begrænsede skattepligt for disse indkomsttyper. Det samme er tilfældet for andre offentlige ydelser end de ovenfor nævnte. For at sikre, at ingen personer efter forslaget vil blive skattepligtig til Danmark af en ydelse, som efter gældende regler er skattefri foretages derfor en positiv opregning af de ydelser, som efter gældende ret er begrænset skattepligtige til Danmark.”

Svar: Formålet med at opdele de begrænset skattepligtige indkomster i overordnede grupper i stedet for en positivliste er at undgå, at der skal lovgives, hver gang der sker ændringer af reglerne for de pågældende indkomster. Et eksempel herpå er den ændring, der skete for udbetalinger fra en SP-konto, hvor indkomsten flyttede fra § 17 i til § 17 j. Denne ændring ville ved en positivopregning af begrænsede skattepligtige indkomster i kildeskattelovens § 2 have krævet en lovændring, hvis udbetalingerne fortsat skulle have været begrænset skattepligtige, hvorimod en tilsvarende ændring ikke vil kræve lovændring, hvis det foreliggende lovforslag vedtages.

Ved at samle de positivt opregnede indkomster i overordnede grupper, sparer vi således offentlige ressourcer, øger overskueligheden af den allerede omfangsrige bestemmelse om begrænset skattepligt for fysiske personer og mindsker samtidig risikoen for, at der opstår utilsigtede huller i skattelovgivningen pga. manglende konsekvensrettelser til mindre tekniske ændringer og justeringer i lovgivning, der primært ligger uden for Skatteministeriets ressort.

Som det fremgår af mit svar på spørgsmål 2 er en tilsvarende løsning ikke fundet mulig for så vidt angår stipendier, uddannelsesydelser og andre offentlige ydelser end de nævnte. Disse indkomster er således kun begrænset skattepligtige til Danmark i det omfang, de direkte er opregnet i den foreslåede bestemmelse om begrænset skattepligt for fysiske personer.

Spørgsmål 5: I forlængelse af spørgsmål 4 anmodes ministeren om at oplyse, hvilke indkomsttyper under stipendier og uddannelsesydelser, der i givet fald skulle være omfattet af den begrænsede skattepligt hvis de pågældende bestemmelser omfattede alle de pågældende indkomstarter, samt oplyse begrundelsen for, at de pågældende indkomstarter ikke skulle være begrænset skattepligtige (bortset fra, at de ikke hidtil har været det, og at udvidelsen ville være i strid med skattestoppet)? Tilsvarende bedes oplyst, hvilke offentlige ydelser, der på tilsvarende vis ikke er medtaget i lovforslaget.

Svar: Bestemmelsen vil medføre en udvidelse af den begrænsede skattepligt for visse stipendier/uddannelsesydelser f.eks. private stipendier, visse offentlige stipendier, herunder f.eks. stipendier fra statens medicinske Forskningsråd og stipendier til udenlandske trainees. Dette vil være i strid med skattestoppet og vil desuden være et forkert signal i forhold til regeringens ønske om øget fokus på uddannelse og forskning. På tilsvarende måde medfører en generel opsamlingsbestemmelse for andre offentlige ydelser end de nævnte også en risiko for, at der sker en udvidelse af den begrænsede skattepligt. Ved den nuværende model opnås således en større kontrol med, hvilke andre offentlige ydelser og stipendier og uddannelsesydelser der gøres begrænset skattepligtige.

Spørgsmål 6: Ministeren anmodes om at begrunde, hvorfor der skal ske ophævelse af den begrænsede skattepligt for renter hos fraflyttere, herunder bedes det oplyst med hvilken begrundelse, de pågældende skattepligtsbestemmelser i sin tid blev indsat.

Svar: Den begrænsede skattepligt af renteindtægter foreslås ophævet, da bestemmelsen reelt ikke har nogen praktisk betydning. Efter gældende regler er personer, der har været fuldt skattepligtige til Danmark i en eller flere perioder på i alt mindst 7 år inden for de seneste 10 år før ophøret af den fulde skattepligt, begrænset skattepligtige af renteindtægter her fra landet, jf. kildeskattelovens § 2, stk. 1, litra h, og stk. 5.

Reglen blev indført i 1987 som led i en skatteflugtspakke for, at Danmark herved på linie med en del andre stater kunne udnytte den ret til kildestatsbeskatning af renter, som Danmark har efter visse dobbeltbeskatningsaftaler. Det blev ligeledes fremhævet, at enkelte fremmede stater har regler om delvis eller hel skattefrihed for renter, som modtages fra kilder i udlandet. Ved at flytte til en af disse stater kan en dansk fordringshaver opnå, at renteindtægterne slet ikke bliver beskattet.

Disse forhold er fortsat gældende. Danmark har således efter visse dobbeltbeskatningsoverenskomster ret til at opkræve normalt 10-15 pct. i kildeskat af renter af begrænset skattepligtige, hvilket set i sammenhæng med de generelle regler for begrænset skattepligt medfører, at vi kan opkræve 10-15 pct. i kildeskat af renter fra fraflyttere, der har været fuldt skattepligtige til Danmark i en eller flere perioder på i alt mindst 7 år inden for de seneste 10 år før ophøret af den fulde skattepligt. Ligesom danskere vil kunne flytte til lande, der efter deres interne regler helt eller delvist ikke beskatter renter fra udlandet.

Den gældende regel forhindrer imidlertid ikke, at danskere fraflytter Danmark for at undgå at blive beskattet af deres opsparing eller for at blive beskattet lempeligere. Vi kan ikke forhindre en person, der er flyttet til udlandet i at flytte sin opsparing ud af Danmark. En person, der fraflytter Danmark, kan efter gældende regler derfor nemt undgå dansk kildeskatbeskatning af renteindtægterne ved blot at flytte opsparingen til udlandet. Ligesom personen nemt kan undgå beskatning af opsparingen, hvis vedkommende flytter til et land, der ikke beskatter opsparing eller kun beskatter opsparingen lempeligt. Den gældende regel medfører således ikke, at færre danskere flytter til udlandet, men kan derimod betyde, at flere af de danskere, der fraflytter Danmark, flytter deres opsparing med sig.

Hertil kommer, at det med vedtagelsen af rentebeskatningsdirektivet samt mulighederne for udveksling af oplysninger efter EU's regler, OECD's konvention og Danmarks dobbeltbeskatningsoverenskomster i vidt omfang er sikret, at der sker fuldt beskatning af opsparingen i bopælslandet, i det omfang bopælslandet beskatter opsparing.

Spørgsmål 7: Det bedes oplyst, hvorfor lempelserne i anpartsreglerne (afskaffelse af bestemmelsen i personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 12) er indsat i nærværende forslag, der ellers omfatter begrænset skattepligt, og ikke er indeholdt i et selvstændigt lovforslag.

Svar: Lovforslaget skal ses som et led i regeringens bestræbelser på at forenkle og modernisere skattereglerne og som et led i at fjerne uhensigtsmæssige konsekvenser og huller i de gældende skatteregler. Den del af lovforslaget, der vedrører ophævelse af bestemmelsen i personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 12, er ligesom forslaget om begrænset skattepligt et led i forenkling af skattelovgivningen.

Spørgsmål 8: Det bedes oplyst, i hvor mange tilfælde der i 2000-04 er etableret 10-mands ejendoms K/S, hvor udbyderne af ejendomsprojektet i det pågældende år har udbudt flere projekter.

Svar: For mindre anpartsvirksomheder vedrørende afskrivningsberettiget fast ejendom er der i Region Haderslev etableret et register over kendte virksomheder. Registeret bygger på oplysninger, som kommunerne indberetter til Region Haderslev.

På grundlag af registeret i Region Haderslev er i nedenstående tabel vist antallet af udbudte projekter fordelt på udbyderne.

Tabel: Antallet af udbydere fordelt efter antallet af udbudte projekter pr. udbydere i 2000-2004

<i>Antal projekter pr. udbyder</i>	<i>Antal udbydere i året</i>				
	2000	2001	2002	2003	2004
1 projekt	13	14	10	10	7
2 projekter	7	4	8	4	4
3 -		4	5	4	2
4 -		2	1		5
5 -	1	3	3	1	
6 -	4	1		3	1
7 -		2	1	1	
8 -	1	1			
9 -		2			
10 -			1		1
12 -				1	
13 -				1	1
14 -	1		1	1	
15 -			1		
16 -					1
17 -			1		1
18 -					
21 -		1			
27 -	1				
31 -		1			

Anm: Et antal udbudte projekter er ikke fordelt på udbydere på grund af mangelfuld indberetning fra kommunerne. I 2000 drejer det sig om 15 projekter, i 2001 9, i 2002 17, i 2003 13 og i 2004 2 projekter.

Virksomhederne har ingen pligt til at foretage indberetning til skattemyndighederne vedrørende mindre anpartsvirksomheder. Kommunernes indberetninger til registeret er

ikke fuldstændige, idet ikke alle virksomheder efter Region Haderslevs vurdering bliver indberettet.

Spørgsmål 9: Vil ministeren fremlægge de begrundelser, der i sin tid ledsagede forslaget om at indføre den bestemmelse i personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 12, der nu foreslås ophævet? Hvilke samfundsmæssige ændringer er indtrådt i mellemtiden?

Svar: Anpartsreglerne er oprindeligt indført i 1989 (ved lov nr. 388 af 7. juni 1989). Formålet med anpartsreglerne var ifølge motiverne generelt at fjerne de skattemæssige fordele ved anpartsinvesteringer og dermed fjerne incitamentet til at investere i anparter. Dette blev først og fremmest opnået ved reglen om, at et underskud fra virksomheden ikke kunne fratrækkes i anden indkomst hos investoren, men kun kunne fremføres til modregning i senere overskud fra samme virksomhed.

Anpartsindgrebet i 1989 omfattede også virksomheder med 1 – 10 ejere. Den dagældende bestemmelse i personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 12, omfattede udlejning af andre aktiver end ikke-afskrivningsberettiget fast ejendom og inventar heri, uanset antallet af ejere, når udlejningen skete gennem en virksomhed, som formidler udlejning af aktiver for flere end 10 personer. Reglen må historisk forklares med, at den skulle fange en mulig omgåelse af reglen i personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 10, der omfatter virksomheder med flere end 10 ejere. Formålet var at undgå etablering af projekter med kun 10 investorer i hvert projekt, hvor formidling eller administration af udlejningen blev overladt til en virksomhed, der varetog formidling og administration af udlejningen for i alt flere end 10 personer, dvs. flere projekter med 10 personer i hvert projekt. Den dagældende bestemmelse i personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 13, omfattede indkomst fra udlejning af aktiver uanset antal ejere, når flere end 10 personer lejer aktiver ud til samme lejer. Reglen må historisk forklares med, at det ikke blev fundet rimeligt, at ejerne kunne omgå anpartsreglerne ved, at ejerne netop ikke overlod formidlingen eller administrationen af udlejningen til en anden virksomhed, men at de i stedet selv tog sig af disse opgaver.

I 1991 skete der en ændring af reglerne for mindre udlejningsvirksomheder (lov nr. 364 af 6. juni 1991). Der skete en indskrænkning af anvendelsesområdet således, at det kun var i de tilfælde, hvor der var tale om *fælles* udlejning for flere end 10 personer, at reglerne skulle anvendes. Sigtet var at begrænse anpartsreglerne til de tilfælde, hvor en persons anskaffelse og udlejning af aktiver udgjorde en del af et samlet udlejningsprojekt for i alt flere end 10 personer.

Det fremgår af motiverne, at bestemmelserne havde vist sig vanskelige at administrere for de skattepligtige og kontrollere for skattemyndighederne. Det var fremført, at bestemmelserne var for vidtgående og intet havde at gøre med den form for investering,

som man antog, at det var hensigten at ramme ved indgrebet i 1989. Særligt var der peget på, at økonomisk rationel og hensigtsmæssig administration af udlejning af f.eks. afskrivningsberettiget fast ejendom, der egnede sig til stordrift pga. af edb-anvendelse, blev besværliggjort efter personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 12. Endvidere var der peget på, at udlejning til landets store lejere blev gjort vanskelig på grund af personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 13. Endelig var det fundet uheldigt, at andre skattepligtiges handle-måde kunne få betydning for, hvordan en skattepligtig skulle behandles skattemæssigt, selvom vedkommende ofte ikke var klar herover og måske heller ikke var i stand til at skaffe sig oplysninger herom.

Ved en lovændring i 1993 blev reglerne for mindre udlejningsvirksomheder vedrørende fast ejendom samlet i personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 12. Der skete ingen materiel ændring af reglerne.

Siden 1991 har det imidlertid for det *første* vist sig, at reglerne uanset ændringen i 1991 stadigvæk er vanskelige at anvende for såvel skattemyndighederne som for de skattepligtige. For det *andet* medfører reglerne uanset ændringen i 1991 stadigvæk, at rationel og professionel administration af udlejningsejendomme bliver besværliggjort. For det *tredje* er anvendelsesområdet for reglerne efterhånden blevet begrænset. Der er sket en indsnævring af, hvad der kan henføres til administration af udlejning.

Det er min vurdering, at der ikke længere er behov for reglerne for mindre udlejningsvirksomheder med fast ejendom for at undgå etablering af masseanpartsprojekter. Kravet om, at der maksimalt kan være 10 deltagere i et anpartsprojekt for at undgå anpartsreglerne, vil efter min vurdering være et tilstrækkeligt værn mod, at der gennemføres skattedrevne masseanpartsprojekter.

Dette er baggrunden for, at reglerne nu foreslås ændret.

Spørgsmål 10: Vil ministeren oplyse, hvorledes en skatteyder, der angiver at være fraflyttet til Tyrkiet, beskattes – som begrænset skattepligtig af følgende indtægter fra Danmark, når der også tages hensyn til dobbeltbeskatningsaftalen med Tyrkiet.:

- a) Folkepension fra Danmark
- b) Udbetalinger fra en dansk ratepension
- c) Udbetaling af en dansk livrente
- d) Udbetaling fra en dansk arbejdsmarkedspension
- e) Renter af dansk bankindestående
- f) Renter af danske obligationer m.v.
- g) Udbytte af danske aktier
- h) Udbetaling fra SP pensionsordning

- i) Udbetaling fra ATP
- j) Udbetaling fra LD
- k) Udbetaling af førtidspension

Har det betydning for svaret om skatteyder er tyrkisk statsborger, der for 30 år siden flyttede til Danmark, og efterfølgende blev dansk statsborger, men nu flytter tilbage til Tyrkiet, eller om pågældende er dansk statsborger, født i Danmark, og altid har været bosat i Danmark, men som nu er pensionist, og har erhvervet ejendom i Tyrkiet, og nu har anmeldt fraflytning til Tyrkiet.

Svar: Danmark har efter gældende ret og det foreliggende lovforslag beskatningsretten til a) udbetaling af folkepension fra Danmark, b) udbetalinger fra en dansk ratepension, c) udbetaling af en dansk livrente, d) udbetaling fra en dansk arbejdsmarkedspension, e) udbetaling fra SP pensionsordning, f) udbetaling fra ATP, og g) udbetaling af førtidspension til en person, der bor i Tyrkiet. Skatten skal dog ifølge den dansk-tyrkiske dobbeltbeskatningsaftale nedsættes med et beløb svarende til 50 pct. af skatten.

Hvis personen alene modtager pensioner, vederlag, udbetalinger og lignende ydelser, der udbetales i henhold til den sociale sikringslovgivning, som f.eks. folkepension, følger det af dobbeltbeskatningsoverenskomsten, at det er bopælslandet Tyrkiet, der har beskatningsretten til pensionen.

Danmark opkræver ikke indkomstskat af udbetalinger fra LD, men pålægger i stedet en 40 pct. afgift af udbetalingerne på samme måde som for kapitalpensioner. Afgiften opkræves, uanset om modtageren bor her i landet eller i udlandet. Afgiften er ikke omfattet af de dobbeltbeskatningsaftaler, som Danmark har indgået med andre lande.

Renter af dansk bankindestående og af danske obligationer er efter gældende ret begrænset skattepligtigt til Danmark, hvis personen har været fuldt skattepligtigt til Danmark i en eller flere perioder på i alt mindst 7 år inden for de seneste 10 år før ophøret af den fulde skattepligt. Ifølge den dansk-tyrkiske dobbeltbeskatningsoverenskomst kan Danmark højst beskatte renterne med 15 pct. af bruttobeløbet af renterne. Ifølge dobbeltbeskatningsoverenskomsten kan Tyrkiet som bopælsland også beskatte renterne i overensstemmelse med deres interne regler, men skal lempe for den danske kildekat på renterne for at undgå dobbeltbeskatning.

I lovforslaget foreslås den begrænsede skattepligt af renter ophævet. Det vil herefter kun være Tyrkiet, der kan beskatte renterne. Den tyrkiske bosatte person kan imidlertid allerede efter gældende regler undgå at blive begrænset skattepligtigt af renterne til

Danmark ved at sælge sine danske obligationer og flytte den samlede opsparing til udlandet, f.eks. Tyrkiet.

Efter gældende ret og det foreliggende lovforslag er udbytte af danske aktier begrænset skattepligtig til Danmark. Ifølge den dansk-tyrkiske dobbeltbeskatningsoverenskomst kan Danmark i det nævnte eksempel højst beskatte renterne med 20 pct. af bruttobeløbet af udbyttet.

Statsborgerskab har ingen betydning for beskatningen. Det har heller ikke nogen betydning for beskatningen, om personen først boede i Tyrkiet, så flyttede til Danmark og herefter til Tyrkiet, eller om personen flyttede direkte fra Danmark til Tyrkiet.

Spørgsmål 11: Vil ministeren redegøre for sin opfølgning på den tidligere skatteministers besvarelse af spørgsmål nr. S 799 fra folketingssamlingen 2002-3, herunder for i hvilket omfang problemet afhjælpes med det foreliggende lovforslag?

Svar:

Ved sin besvarelse af 6. december 2002 af spørgsmål nr. S 799 fra folketingssamlingen 2002-03 redegjorde den tidligere skatteminister for et problem knyttet til fraflytningsbeskatningsreglerne i pensionsbeskatningsloven. Den tidligere skatteminister anførte, at han ville undersøge, om der kunne findes en løsning på problemet.

Kort tid efter, nemlig den 5. februar 2003 modtog regeringen imidlertid en begrundet udtalelse fra EU-kommissionen, hvori Kommissionen anførte, at de danske regler for pensionsbeskatning efter kommissionens opfattelse strider mod den frie bevægelighed for tjenesteydelser m.v. Regeringen besvarede den begrundede udtalelse ved brev af 15. april 2003, i hvilket regeringen afviste Kommissionens anbringender. Kommissionen stævnedes den 22. marts 2004 på denne baggrund Danmark for EF-domstolen. Siden har fulgt en skriftveksling mellem regeringen og Kommissionen, og sagen afventer nu Domstolens berømmelse til domsforhandling.

Traktatkrænkelssagens omdrejningspunkt er pensionsbeskatningslovens regler om fradragsret for pensionsindbetalinger, hvoraf fraflytningsbeskatningsreglerne er en integreret del. Det problem, der behandles i ovennævnte spørgsmål S 799 er af en sådan karakter, at det er skønnet mest hensigtsmæssigt at lade en løsning afvente en afklaring af traktatkrænkelssagen. Det indgår derfor ikke i det foreliggende forslag.

Spørgsmål 12: Vil ministeren redegøre for sin opfølgning på den tidligere skatteministers besvarelse af spørgsmål nr. S 2342 fra folketingssamlingen 2003-4, herunder for i hvilket omfang problemet afhjælpes med det foreliggende lovforslag?

Svar: Ved sin besvarelse af 26. februar 2004 af spørgsmål nr. S 2342 fra folketings-samlingen 2003-4 redegjorde den tidligere skatteminister for den danske beskatning af udbetaling af indestående på en SP-konto.

Hvis indeståendet på en SP-konto er under 15.000 kr., bliver det udbetalt som et en-gangsbeløb, hvoraf der beregnes en afgift på 40 pct. Afgiften opkræves, uanset om modtageren bor her i landet eller i et andet land. Afgiften er ikke omfattet af de dobbeltbeskatningsaftaler, som Danmark har indgået med andre stater.

Overstiger indeståendet på SP-kontoen 15.000 kr., udbetales den i rater, der beskattes som almindelig indkomst, svarende til, hvad der gælder for andre indkomstskattepligtige pensionsordninger.

Det foreliggende lovforslag sikrer, at Danmark har beskatningsretten til udbetalinger fra en SP-konto, hvor indeståendet overstiger 15.000 kr., når det udbetales til personer, der er bosat i udlandet, medmindre andet følger af en dobbeltbeskatningsoverenskomst, som Danmark har indgået med bopælsstaten.

Er personen eksempelvis bosat i Frankrig eller Spanien, kan SP-udbetalingerne efter Danmarks dobbeltbeskatningsoverenskomster med de nævnte lande kun beskattes i bopælslandet. Lovforslaget ændrer ikke ved fordelingen af beskatningsretten efter dobbeltbeskatningsoverenskomsterne.